

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ပျိုလှပျိုရိုး ၆၀

မိသားစုကံမကုန်ပေးပွားရာ

ပ န် ၊ ချိ သ န် ၊ ဝ ခု ခု

(၁)

"မေမေရေ ဒီမှာ ဦးမျိုးသိန်းရဲ့ ရှေ့နေဆီက စာရောက်လာတယ်"

"ဟုတ်လား၊ သူက ကိုယ်တိုင်မရေးဘဲ ရှေ့နေဆီကတစ်ဆင့် ဘာတွေများ ထူးထူးခြားခြား လုပ်နေပါလိမ့်"

"သူ့ရှေ့နေက ဦးမျိုးသိန်း ဆုံးသွားတဲ့ အကြောင်း ရေးထားတယ်"

"ဟင် ... ဟုတ်လား၊ ဘယ်တုန်းက ဆုံးတာလဲ"

"တစ်လလောက်ရှိပြီတဲ့ ၊ ဒီမှာ မေမေကြည့်ပါဦး"

"သားဖတ်ပြီးပြီပဲ မဟုတ်လား"

"သားဖတ်ပြီးပါပြီ၊ ဒါပေမဲ့ မေမေဖတ်ဖို့ လိုလို့ ပါ"

"ဘာတွေများ လဲ၊ သားမျက်နှာက မကြည်မလင်နဲ့ "

"ဦးမျိုးသိန်းက သူ့မွေးစားကလေးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရေးထားခဲ့တယ်၊ သူ့ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်း ပေးပါလို့ လဲ ရေးခဲ့တယ်"

"ဘာတွေများ လဲကွယ်"

"မေမေ ဖတ်ကြည့်လိုက်ပါဦး၊ သားရေချိုးလိုက်ပါဦးမယ်"

ကုမ္ပဏီက ပြန်လာသော ကျော်မင်းလွင်က မိခင် ဒေါ်မေမြင့်ရဲ့ လက်ထဲသို့ စာကိုထည့်ပြီး၊ သူ့အခန်းကို ထွက်ခဲ့ပါသည် ။

မထင်မှတ်ဘဲ ရောက်လာသော ဦးမျိုးသိန်းရဲ့ ရှေ့နေဆီကစာသည် သူ့စိတ်ကို သိပ်ကို အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားစေပါသည်။ ။

ဒေါ်မေမြင့်က ရှေ့နေထံမှ စာကို အစအဆုံး ဖတ်လိုက်သည်။ ။ ဦးမျိုးသိန်းရဲ့ မွေးစားကလေး တာရာဆိုသူက သူတို့ ရဲ့ တာဝန်တစ်ရပ်ဖြစ်လေသည်။ ။

သွားလေးသူ ခင်ပွန်းသည် ကြီး ဦးသက်ထွန်းက ဦးမျိုးသိန်းနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ဘယ်အရာမဆို လိုက်လျောပေးဖို့ မှာ ခဲ့သည်။ ။

ထို့ကြောင့် ဦးမျိုးသိန်း သေဆုံးခါနီး တောင်းဆိုခဲ့သောဆန္ဒကို ဒေါ်မေမြင့်တို့ သားအမိ မပျက်မကွက် ဖြည့်ဆည်းပေးရမည်ဆိုတာကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ လက်ခံထားပြီးသားပါ။

ကျော်မင်းလွင် ရေချိုးပြီးထွက်လာလျှင် ထမင်းစားရန် ဒေါ်မေမြင့်က အိမ်ဖော်လေးနှင့်အတူ ပြင်ဆင်လိုက်သည်။ ။ ကျော်မင်းလွင်က ရေမိုးချိုး အဝတ်အစားလဲပြီး ထမင်းစားခန်းဆီသို့ ထွက်ပါ သည်။ ။

"ဘယ်လိုလဲ မေမေ စာဖတ်ပြီးပြီလား"

"ပြီးပြီလေ"

"စိတ်ညစ်သွားသလား မေမေ"

"ဘာကို စိတ်ညစ်ရမှာ လဲကွယ်"

"ဆယ်ကျော်သက် ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကို တာဝန်ယူရမှာလေ"

"ဘာစိတ်ညစ်စရာရှိလဲကွယ်၊ အိမ်မှာ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက် တိုးတော့ သားအဖော် ရတာပေါ့"

"လိမ္မာလား ဆိုးလားမသိတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို ထိန်းရမှာ မလွယ်ဘူးနော်"

"ကြိုတင်တွေးပြီး စိတ်မညစ်မနေပါနဲ့ ကွယ်၊ သူ့ကိုတွေ့ပြီးမှ သူ့သဘောထားနဲ့ အကျင့်စရိုက် ကို သိရမှာပဲ"

"သားက မေမေ့အတွက် တာဝန်ပိုမှာ ကိုပဲ ကြောက်လို့ပါ"

"မပိုပါဘူးကွယ်၊ မေမေတို့ မှာ သားအမိနှစ်ယောက်တည်းမို့ အိမ်မှ အိမ်သားတစ်ယောက် တိုးမှာ ပျော်စရာကြီးပါကွယ်"

"မေမေ ကျေနပ်ရင် ပြီးတာပါပဲ၊ သားက မေမေ့အတွက်ပဲ စိတ်ပူတာပါ"

အမေတစ်ခု သားတစ်ခုမို့ ကျော်မင်းလွင်သည် မိခင်ရဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုကိုသာ ရှေ့ရှုသမို့ မိခင် ကြီးကလည်း သားရဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုကိုသာ အလေးပေးသည်။

"နောက်နှစ်ပတ်လောက်နေရင် ရောက်မှာ ဆိုတော့ သူ့အတွက် မေမေတို့ အခန်းပြင်ဆင်ပေး ထားရမှာပေါ့"

"ဟုတ်ပါတယ် မေမေ"

"သူ့ကို ဘယ်မှာ ထားရင် ကောင်းမလဲ သား"

"မေမေ့သဘောပါ"

"မေမေတို့ အိမ်အကျယ်ကြီးမှာ အခု အိမ်သားတစ်ယောက် ထပ်တိုးမယ်ဆိုတော့ ပျော်စရာ ပေါ့ကွယ်"

"သူ့ကိုထားဖို့ အခန်းကို မေမေ စိတ်ကြိုက်သာ စီစဉ်လိုက်ပါနော်"

"ကောင်းပါပြီကွယ်"

"ဖေဖေနဲ့ ဦးမျိုးသိန်းက ကျေးဇူးစားတွေဆိုတာ သားသိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဖေဖေရဲ့ ကျေးဇူးခံ နောက်ဆုံးဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးမှာ ပါ မေမေရယ်"

"မေမေယုံပါတယ်၊ သားဟာ မိဘအပေါ်မှာ သိပ်ကို တာဝန်ကျေတဲ့ သားပါကွယ်"

"သားနဲ့ ပတ်သက်ပြီး မေမေတို့ စိတ်ချမ်းသာတယ်ဆိုရင် ကျေနပ်ပါပြီ မေမေ"

"အေးပါသားရယ်၊ ဒါနဲ့ ဒီနေ့ည လင်းလင်းလဲ့လဲ့ မချိန်းထားဘူးလား"

"သူက လာမယ်လို့ ဖုန်းဆက်ပါတယ်၊ သားက မအားဘူးပြောလိုက် လို့ သိပ်မကြည်ဘူး"

"အင်း ... လင်းလင်းလဲ့လဲ့က သားအပေါ်မှာ သိပ်ပြီး သံယောဇဉ်ရှိရှာ တာပါ"

"စိတ်ချပါ၊ မေမေတို့ ရဲ့ ဆန္ဒကို သားမဖျက်ပါဘူး"

"မေမေဆန္ဒထက် သားဖေဖေရဲ့ ဆန္ဒပါကွယ်"

"သားကို မလော့ပါနဲ့ မေမေ၊ သူ့ကို သားလေ့လာချင်သေးတယ်"

"ရပါတယ် အချိန်ယူပြီး လေ့လာနိုင်ပါတယ်ကွယ်"

သားအမိနှစ်ယောက် စကားတပြောပြောနှင့် ထမင်းစားသောက်ပြီး ပါပြီ။

"သားအပြင်သွာလိုက်ဦးမယ် မေမေ"

"မိုးချုပ်မှာ လား သား"

"မပြောတတ်ဘူး မေမေ၊ မစောင့်ပါနဲ့ ။ မမွေး စောင့်နေမှာ ပေါ့"

"အေးပါကွယ် သားမှာ လဲ အလုပ်တွေက များ လိုက်တာကွယ်"

"ခုခေတ်က အပြိုင်အဆိုင်တွေ အများကြီး မေမေရဲ့ ၊ အဲလိုမှ မလုပ်ရင် နောက်ကျပြီး ကျန်ရစ် ခဲ့မှာ ၊ သားများများ ရှာနိုင်တော့ မေမေ များများ လှူနိုင်တာပေါ့"

"အေးပါကွယ်"

ဒေါ်မေမြင့်က လိမ္မာရေးခြားရှိလွန်းသော သားကောင်းသားမြတ်ကို ကြည်နူးစွာ ကြည့်လိုက် သည် ။

"သား သွားမယ်နော်"

"အေးပါကွယ်"

"အားဆေးသောက်ပြီး စောစောအိပ်ဦးနော်"

"အေးပါကွယ်"

ကျော်မင်းလွင်က မိခင်ကိုနှုတ်ဆက်ပြီး အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုရှိ၍ အိမ်မှ ထွက်လာသည် ။ အလုပ် ကိစ္စက ခဏသာကြာသည် ။ အိမ်သို့မပြန်သေးဘဲ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့် စကားပြောနေလိုက် သည် ။

ထိုစဉ်မှာ သူရဲ့ အိတ်ဆောင်ဖုန်းက မြည်သည် ။ မိခင် ဒေါ်မေမြင့်ဆက်သည် ထင်ပြီး ဖုန်းကို ဖွင့်နားထောင်သည် ။

"ကိုကျော် လင်းပါ"

"ဘာကိစ္စရှိလို့ လဲ လင်း"

"ကိုကျော်ကလဲ လင်းက ကိစ္စရှိမှ ဆက်ရမှာ လား"

"ကဲပါ ... လင်းရယ် ဘာပြောချင်လို့ လဲ"

"ကိုကျော် အားပြီလားဟင်၊ အားရင် လင်းဆီ လှည့်ဝင်ခဲ့ပါလား"

"မအားသေးဘူး၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ"

"စကားပြောရအောင်လို့ ပေါ့ ကိုကျော်ရယ်"

"အရေးတကြီး ပြောစရာမရှိဘူး မဟုတ်လား"

"အရေးတကြီး မရှိပါဘူး၊ တွေ့ချင်၊ စကားပြောချင်တာပါ"

"နောက်နေ့အားမှ တွေ့ကြတာပေါ့"

ကျော်မင်းလွင်က လင်းလင်းလဲ့လဲ့နှင့် စကားတိုတိုတုတ်တုတ်ပြောပြီး
ဟန်းဖုန်းကို ပိတ်လိုက် သည် ။

"ဘယ်လိုလဲ သူငယ်ချင်း လင်းလင်းလဲ့လဲ့က မင်းကို အပိုင်ကိုင်နေပြီ
လား"

"အေးကွာ မေမေက သူ့ကို သိပ်ပြီး မျက်နှာသာပေးနေတော့ ငါကလဲ
အလိုက်အထိုက်ပဲပေါ့"

"မိဘချင်းက သဘောတူနေတော့ အလိုက်အထိုက်နဲ့
မင်းမိန်းမရသွားပါဦးမယ်"

"ငါချစ်ရတဲ့ သူ မရှိသေးတော့ မေမေ့ကို ပြတ်ပြတ်သားသား ငြင်းရ
မှာ ခက်နေတယ်ကွာ"

"လင်းလင်းလဲ့လဲ့က မဆိုးပါဘူး၊ တော်တော်လှတယ်"

"လှတာထက် ပိုပြီးလှအောင် ဝတ်စားဆင်ယင်တတ်တာပါကွာ"

"အဲဒါလဲ အဲဒါပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ အတော်လှတာပါ"

"ဟေ့ကောင် ကြည်စိုး မင်းဒါလောက်တောင် သဘောကျနေရင် မင်း

ယူလိုက်ပါလား၊ ဒါဆို ငါ့အတွက် ခလုတ်တစ်ခု လျော့သွားမယ်"

"ဘာရယ် လင်းလင်းလဲ့ကို ခလုတ်လို့ သတ်မှတ်တယ်ဟုတ်လား၊ ရယ်စရာတွေ မပြောစမ်း ပါနဲ့ ကွာ"

ကြည်စိုးက နောက်ပြောင်ရယ်မောလိုက်သည် ။ ကျော်မင်းလွင်လည်း ရယ်မောလိုက်သည် ။

"မင်း လင်းလင်းလဲ့ကို လုံးဝစိတ်မဝင်စားဘူးလား မှန်မှန်ပြောကွာ"

"နည်းနည်းတော့ စိတ်ဝင်စားတယ်"

"အေး ... အဲလို လုပ်စမ်းပါ၊ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုတာ ချစ်ခြင်းအစပဲ၊ မင်းတဖြည်းဖြည်း တော့ လင်းလင်းလဲ့ကို ချစ်လာမှာ ပါ"

"ဒါပေမဲ့ သူ့ကြောင့် ငါ ထိထိရောက်ရောက် ရင်မခုန်သေးတာ အမှန်ပဲ"

"အေးလေ နောက်တော့ အနေနီးလေ လင်းလင်းလဲ့ရဲ့ အလှကို ခံစားရလေ ရင်ခုန်နှုန်းတွေ တိုးလေဖြစ်လာတာပေါ့"

"ကဲပါကွာ သူ့အကြောင်းအသိထားလိုက်စမ်းပါဦး၊ အလုပ်ကိစ္စလေး ဆက်ဆွေးနွေးရ အောင်"

"အေးပြော"

ကြည်စိုးက ပြုံးရယ်ပြီးပြောသည် ။ ကျော်မင်းလွင်သည် လင်းလင်းလဲ့အပေါ်တွင် ပြတ်သား သော ဆုံးဖြတ်ချက် မရှိသေးသည် ကို သူသိနေသည် ။

ကျော်မင်းလွင်လို ချမ်းသာကြွယ်ဝပြီး ရုပ်ရည်ချောမော အစစအရာရာ ပြည့်စုံသူအတွက် လင်းလင်းလဲ့လို မိန်းမမျိုး မရှားသည် ကိုလည်း

ကြည်စိုးက သဘောပေါက်သည်။ ။

ကြည်စိုးနှင့် စကားကောင်းနေ၍ ညဆယ်နာရီကျော်လောက်မှ
အိမ်ပြန်ဖြစ်သည်။ ။

(၂)

"သားရေ အတာလေးအတွက် ဒီနေ့ မေမေ အခန်းရှင်းပြီး ပြင်ဆင်ထားလိုက်မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ မေမေ"

"အတာက ကျောင်းနေမှာ ပေါ့နော်၊ ဘယ်နှတန်းလဲ မသိဘူး"

"သူ့ဦးမျိုးသိန်းရဲ့ ရှေ့နေက ဘာမှ တိတိကျကျ မပြောသေးဘူး၊ သူလာတော့မှ လိုအပ်တာကို စီစဉ်ပေးရမှာပဲ"

"ကိုမျိုးသိန်း မရှိတော့ပေမဲ့ သူ့ဆန္ဒနဲ့ သားဖေဖေရဲ့ ဆန္ဒကို မေမေတို့ အစွမ်းကုန် ဖြည့်ဆည်း ပေးရမှာပဲပေါ့ကွယ်"

သားအမိနှစ်ယောက် စားသောက်ရင်း တာရာအကြောင်း ပြောနေစဉ်မှာ လင်းလင်းလဲ့လဲ့က ရောက်လာသည်။ ။

"လာ ... လင်းလဲ့ ကော်ဖီသောက်ဦး"

ဒေါ်မေမြင့်က လင်းလင်းလဲ့ကို ကော်ဖီသောက်ရန် ခေါ်သည်။ ။ လင်းလင်းလဲ့က အိမ်ကို ဝင်ထွက်သွားလာသည် မှာ ရင်းနှီးနေပြီမို့ ထမင်းစားခန်းထဲအထိ ရောက်လာပြီး ထမင်းစားပွဲမှာ ထိုင်လိုက်သည်။ ။

"အိမ်က သောက်ခဲ့ပြီးပါပြီ အန်တီမြင့်"

"လင်းလဲ့ ဒီနေ့ ခရီးသွားစရာ မရှိဘူးလား"

"မရှိဘူး ကိုကျော်၊ မနက်ဖြန်မှာ ဧည့်သည် တွေ လာမယ်"

"ဒါဆို မအားတော့ဘူးပေါ့"

လင်းလင်းလဲ့ကို အလုပ်များ နေစေချင်သည် က ကျော်မင်းလွင်ရဲ့ ဆန္ဒပါ။ လင်းလင်းလဲ့ အလုပ်များ သည့်အခါ သူ့ထံသို့ သိပ်မလာနိုင်သည် မို့ သူအလုပ်ရှုပ်သက်သာပါသည် ။

လင်းလင်းလဲ့နှင့်အတူ သွားလာရသည့်အခါ တစ်ခါတစ်ရံ သူ့စိတ်မှ ကြည်နူးရသလို၊ တစ်ခါ တစ်ရံ စိတ်ရှုပ်ထွေးရသည့်အခါလည်း ရှိပါသည် ။

ရိုးသားစွာ ဝန်ခံရပါလျှင် လင်းလင်းလဲ့ရဲ့ ပြောဆိုလှုပ်ရှားမှုများ တွင် သူ သာယာကြည်နူးမိ ပါသည် ။ ထိုသို့ သာယာကြည်နူးခြင်းသည် အချစ်မဟုတ်နိုင်သေးဟု သူခံယူထားသည် ။ ယနေ့အထိ လင်းလင်းလဲ့ကို ချစ်သည် ဟု သူမပြောခဲ့သေးပါ။

"စောစောက အန်တီတို့ ဘာပြောနေတာလဲ၊ တာရာဆိုတဲ့ နာမည် ကြားလိုက်သလိုပဲ"

"ဟုတ်တယ် တာရာဆိုတဲ့ ကလေးအကြောင်း ပြောနေတာ"

"တာရာဆိုတာ ဘယ်သူလဲဟင်"

"ဒီအိမ်ကို မကြာခင် ရောက်လာမယ့် အန်တီတို့ ရဲ့ မိတ်ဆွေသားပေါ့ ကွယ်"

"ဟုတ်လား ဒီကိုရောက်လာမှာ ဟုတ်လား၊ ဘာပြုလို့ ရောက်လာမှာလဲဟင်"

"မေမေ မွေးစားရမှာ လင်းလဲ့"

"ဘယ်အရွယ်လဲဟင်"

"ဆယ်ကျော်သက်နေမှာ ပေါ့"

"ဟင် ... ကိုကျော်တို့ က မွေးစားရမယ့်ကလေးရဲ့ အရွယ်ကိုလဲ တိတိကျကျ မသိပါလား"

"ဟုတ်တယ်"

လင်းလင်းလဲ့က ကျော်မင်းလွင်ကို ကြည့်ပြီး ရယ်ဟဟနှင့်ပြောသည်။

"ကိုကျော်တို့ က ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ၊ မွေးစားမယ့်ကလေးက ဖြူလား၊ မည်းလား တောင် မသိဘူးပေါ့"

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေနဲ့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေ စီစဉ်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စပဲ"

"ဒါဆို သစ်ခွမြိုင်မှာ လူဦးရေ တိုးဦးမှာ ပေါ့"

"ဟုတ်တယ် အန်တီက ဒီအိမ်ကြီးမှာ လူဦးရေတိုးလာမှာ ကို မျှော်လင့်နေတာကွယ့်"

လင်းလင်းလဲ့ စိတ်ထဲတွင် သစ်ခွမြိုင်မှာ လူတိုးလာသည် ကို မလိုလားပါ။ သည် လို မွေးစား မည့်ကလေးတစ်ယောက် တိုးလာမည်ကို ပို၍ ပင် မလိုလားပါ။

လင်းလင်းလဲ့ ကျော်မင်းလွင်ကို စိတ်ဝင်စားခြင်း၏ အဓိကက ကျော်မင်းလွင် ရုပ်ချော ဥစ္စာ ပေါဖြစ်သလို တစ်ဦးတည်းသောသားဖြစ်သည့် အတွက်ပါ။

"သစ်ခွမြိုင်ရဲ့ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှုကို မျှဝေခံစားမယ့်သူ တစ်ယောက် ထပ်တိုးလာမှာ ကို ငါ လုံးဝမလိုလားဘူး ..."

"ဒါပေမဲ့ အခုအခြေအနေမှာ သူတို့ အိမ်အတွင်းရေးကို ငါလုံးဝစွက် ဖက်လို့ မရသေးတော့ အလိုက်အထိုက်ပဲပေါ့"

ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသွား တိုးရစ်ဇမ်ကုမ္ပဏီတစ်ခုက ဧည့်ခံကြိုဆိုရေး၊ တာဝန်ခံ၊ ချောမောလှပ၊ ပြေပြစ်လွန်းသော လင်းလင်းလဲ့အတွက် ချစ်သူခင်သူတွေ မရှားပါ။

ထိုမရှားပါးလှသော လက်ကမ်းကြိုဆိုသည့် ယောက်ျားတွေထဲမှာ ကျော်မင်းလွင်သည် လင်းလင်းလဲ့ ဆန်ခါတင်ရွေးချယ်လိုက်သောသူပါ။ အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံသော ကျော်မင်းလွင်ကို လင်းလင်းလဲ့က လုံးဝ လက်လွှတ်မခံနိုင်ပါ။

ဒါကြောင့် ကျော်မင်းလွင်ကို ပိုင်ဆိုင်ရေးအတွက် မိဘတွေရဲ့ အင်အားရော၊ သူ့အင်အားကိုပါ အစွမ်းကုန် ထုတ်သုံးနေပါသည်။

"ကိုကျော် ညနေအားလားဟင်"

"ဘာပြုလို့ လဲ လင်းလဲ့"

"ကိုကျော်နဲ့ လင်းလဲ့တို့ အတူအပြင်မသွားရတာ ကြာပြီလေ၊ သွားချင်လို့ ပါ"

"ဟုတ်သားပဲ သားရယ်"

ဒေါ်မေမြင့်ကပါ ထောက်ခံသည်။ ကျော်မင်းလွင်က လင်းလင်းလဲ့ ကိုကြည့်ပြီး နောက်ပြောင် သံရော၍ ပြောလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်နော် နောက်ဆုံးလည်ခဲ့တာ ခြောက်ရက်ကြီးများ တောင် ကြာသွားပြီကိုး"

"အဲဒီခြောက်ရက်က လင်းလဲ့အတွက် အကြာကြီးပဲ သိလား"

ဒေါ်မေမြင့်က သူတို့ နှစ်ယောက်ကို ကြည့်ပြီး ပြုံးရယ်နေသည်။ ။

"ဒီနေ့မအားဘူး၊ မနက်ဖြန် စနေနေ့ညနေ လင်းလဲ့အတွက် ကိုယ်အချိန်ပေးမယ်"

"ကောင်းပြီ လင်းလဲ့စောင့်နေမယ် လာခေါ်နော်"

"လာခဲ့မယ်၊ ခြောက်နာရီလောက် အသင့်စောင့်နေနော်"

"ဟုတ်ပြီ"

"ကဲ ... မေမေ သားသွားတော့မယ်"

"လင်းလဲ့ကို ပြန်ပို့ပေးဦးနော် ကိုကျော်"

ကျော်မင်းလွင်က သူ့ရဲ့ အတက်ချီကေ့စ်ကိုဆွဲပြီး ထွက်လာသည်။ ။
လင်းလင်းလဲ့က သူ့ဘေး က ထပ်ကြပ်မကွာ လိုက် လာပြီး ပုလဲရောင် ဆိုင်းနပ်(စ်)ကားကြီးရဲ့ ရှေ့ခန်းမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ။

"ကိုကျော်"

"ဘာလဲ လင်းလဲ့"

"ကုမ္ပဏီက ရှေ့အပတ်ထဲ ပြင်သစ်ကလာတဲ့ ဧည့်သည် တွေနဲ့ လင်းလဲ့ကို ပုဂံလိုက်ခိုင်းတယ် လိုက်သွားမယ်နော်"

"လင်းလဲ့ရဲ့ အလုပ်ကိစ္စပဲ သွားပေါ့"

"တစ်ပတ်လောက်ကြာမယ်၊ ပုဂံတင်မကဘူး ပုပ္ပါး၊
မန္တလေးရောစုံမှာ "

"တစ်ပတ်ဆိုတာနဲ့ နှံ့စပ်ပျံ့မလား"

"တစ်ပတ်ဆိုတာတောင် လွန်လှပြီပဲဟာ ရန်ကုန်ကနေ တစ်ဖဝါးခွာ

ချင်တာ မဟုတ်ဘူး "

လင်းလင်းလဲ့ပြောလာမည့်စကားတွေကို သိနေ၍ အကြောင်းပြချက်
ကို မမေးတော့ပါ။

"လဲ့ ရန်ကုန်ကနေ ဘာလို့ မခွာချင်တာလဲ သိလား"

ကျော်မင်းလွင်က မေးလေမလားလို့ မျှော်လင့်ကြည့်သော်လည်း
မေးမလာသဖြင့် လင်းလင်းလဲ့ကပဲ စကားကို စလိုက်ရပါသည်။ ။

"ဘယ်သိမှာ လဲ လင်းလဲ့ရယ်"

"တကယ် နားမလည်တာလား၊ မသိချင်ယောင် ဆောင်တာလား ကို
ကျော်"

"ဘာကိုလဲ လင်းလဲ့ရယ်၊ ပြောစရာရှိရင် တည့်တည့်ပြော ကိုယ်က
နားထောင်ပေးတယ်"

"ကိုကျော်နဲ့ မခွဲနိုင်လို့ ပေါ့ ကိုကျော်ရယ်"

လင်းလင်းလဲ့က ပေါ်ပေါ်ထင်ထင်ကြီး ပြောလိုက်သဖြင့် ကျော်မင်း
လွင် အတော်လေး အနေရခက်သွားသည်။ ။

"ကိုကျော်"

"ဘာလဲ လင်းလဲ့"

"ကိုကျော်ကရော လဲ့ကို ခွဲနိုင်လား"

"အဲဒီအကြောင်းကို ကိုယ်မတွေးမိသေးဘူး၊ မေမေနဲ့ လဲ မကြာခဏ
ခွဲရတာပဲ၊ အလုပ်တွေမှာ စိတ်အာရုံနှစ်နေတော့ ခွဲရတဲ့ ကိစ္စကို မတွေးမိ
ဘူးပေါ့"

ခပ်ဝေ့ဝေ့ ဖြေလိုက်သော ကျော်မင်းလွင်ရဲ့ စကားကို လင်းလင်းလဲ့

က သဘောမတွေ့လှပါ။ ဆက်ပြီး တိုးပြောရလျှင် အကြွင်းအကျန်ရှိနေသေးသော မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ သိက္ခာတွေ ကုန်ဆုံး တော့မှာ ကို သိမိလိုက်သည်။ ။

လင်းလင်းလဲ့ စိတ်ဆိုးပြီး စကားနည်းနည်း တန့်သွားသည် ကိုပဲ ကျော်မင်းလွင်က ဝမ်းသာ နေသည်။ ။ လင်းလင်းလဲ့ရဲ့ အိမ်ရှေ့အရောက် ပို့ပြီး ပြန်ခဲ့သည်။ ။

ကျော်မင်းလွင်သည် လင်းလင်းလဲ့ကို အနည်းငယ်စိတ်ဝင်စားမိသည် မှာ မှန်သော်လည်း သူညွတ်ကွင်းထောင်သော စကားကျော့ကွင်းထဲသို့ တိုးမဝင်မိအောင် အမြဲသတိထားသည်။ ။

ထိုနေ့ညနေ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီး သားအမိနှစ်ယောက် အတူထမင်းစားနေစဉ် ဒေါ်မေမြင့်က လင်းလင်းလဲ့ရဲ့ အကြောင်း စကားစလာသည်။ ။

"လင်းလဲ့နဲ့ သား ဒီနေ့တွေ့ကြဦးမှာ လား"

"ဟင့်အင်း"

"သားကို လင်းလဲ့လေးက အတော်လေး သံယောဇဉ်ရှိနေပြီနော်"

ငြင်းလည်း မငြင်း၊ ဝန်လည်း ဝန်မခံဘဲ ကျော်မင်းလွင်က ထမင်းကို ငုံ့စားနေသည်။ ။

"သားရယ် မိန်းကလေးဘက်က အားနာစရာဖြစ်နေပြီ၊ လက်ထပ်ဖို့ ကို သားစဉ်းစားသင့်ပြီ"

"မေမေရယ် မလောပါနဲ့ ၊ သား လင်းလဲ့ကို လေ့လာတုန်းပါ၊ ပြီးတော့ အချစ်မပါတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို သားမထူထောင်ချင်သေးဘူး"

"လင်းလဲ့နဲ့ သား သွားလာနေတာ လေးငါးခြောက်လရှိပြီ၊ သူ့ကို မချစ်သေးဘူးလား သားရယ်"

"သူ့ကို စိတ်ဝင်စားရုံရှိသေးတယ် မေမေ"

"သားက အလုပ်တွေကိုပဲ ဖိလုပ်ပြီး၊ မိန်းကလေးအတွက် အချိန်မှ မပေးတာ ဘယ်လိုချစ်လာ နိုင်မှာ လဲ"

"မေမေရယ် သားကိုအချိန်ပေးပါ၊ နှစ်နှစ်ကာကာ မချစ်နိုင်သေးသရွေ့ သူ့ကို သား လက်မထပ်ချင်သေးဘူး"

"သိပ်တော့ အချိန်မဆွဲမနေပါနဲ့ ကွယ်၊ ဟိုဘက်က စေ့စပ်ထားဖို့ တောင် ပြောနေပြီ"

"ဟာ ... မေမေကလဲ စေ့စပ်ထားတယ်ဆိုတာ လက်ထပ်ဖို့ တစ်ဝက်စာချုပ်တာနဲ့ အတူတူ ပဲ၊ သား သူနဲ့ မစေ့စပ်ချင်သေးဘူး"

"အင်း ... ခက်လိုက်တဲ့ သားရယ်၊ သားအရွယ်က အိမ်ထောင်ပြုရမယ့်အရွယ်တောင် လွန်နေပါပြီကွယ်"

"နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ဆိုတာ ငယ်ငယ်လေးရှိသေးပါတယ် မေမေရယ်၊ ပြီးတော့ မေမေ့သား ဘုန်းနိမ့်ရမယ့်ကိစ္စကို မေမေ မလောသင့်ဘူး"

"ဘယ်လို ဘုန်းနိမ့်ရမယ့်ကိစ္စ ဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် မေမေ၊ ယောက်ျားလေး မိန်းမရတယ်ဆိုတာ ဘုန်းနိမ့်လို့ ရတာလို့ သားဖတ်ဖူး တယ်"

ဒေါ်မေမြင့်က သဘောကျစွာ ရယ်လိုက်သည် ။ ကျော်မင်းလွင်ရဲ့ မျက်နှာကလည်း ပြုံးဖိုးဖိုး ပါ။

"မိန်းမ မလိုချင်တိုင်း လျှောက်ပြီး ပေါက်ကရတွေ မပြောစမ်းပါနဲ့"

သားရယ်"

"အဟုတ်ပြောတာ မယုံရင် မေမေရဲ့ ဆရာတော်ကို မေးကြည့်"

"မိန်းမ မလိုချင်သေးတာနဲ့ အေးအေးဆေးဆေးနေတဲ့ ဆရာတော် ကို ဆွဲမထည့်ပါနဲ့ ကွယ်"

"မေမေနော် လင်းလဲ့တို့ ဘက်က လောတာနဲ့ စကားမလွန်နဲ့ ဦးနော်၊ သားလက်ခံမှ မေမေ စီစဉ်ချင်တာကို စီစဉ်ပါ"

"ကောင်းပါပြီ သားရယ်"

လင်းလင်းလဲ့နှင့် ကျော်မင်းလွင်ကို ဒေါ်မေမြင့်က အလွန်သဘောတူ နေသော်လည်း ကျော်မင်းလွင်ရဲ့ ဆန္ဒမပါဘဲ အိမ်ထောင်ချပေးရန် အစီအစဉ်မရှိပါ။

တစ်ဦးတည်းသောသားလေးရဲ့ စိတ်ချမ်းသာမှုကိုသာ ဒေါ်မေမြင့်က လိုလားပါသည်။

"ဒီနေ့ရော စားပြီး ဘယ်သွားဦးမှာ လဲ"

"ဒီနေ့ သားဘယ်မှ မသွားဘူး မေမေအနားမှာ ပဲ အနားယူပြီး နေမယ်"

"ဒါဆို လင်းလဲ့လာမှာ ပေါ့"

"သူ့ကို မအားဘူးလို့ ဖြေထားတယ်၊ အိမ်မှာ မရှိဘူးလို့ လဲ ပြောပြီး သား"

"ဒါဆို တိတ်တိတ်လေး အိမ်တွင်းပုန်းနေမှာ ပေါ့"

"ဟုတ်တယ် မေမေ"

"ကောင်းပြီ လင်းလဲ့ဖုန်းဆက်ရင် သားအိမ်မှာ မရှိဘူးလို့ မေမေ ညာ

ပေးမယ်နော်"

"အဲဒါ အပြစ်မဲ့တဲ့ လိမ်ညာတာမို့ မေမေ ငရဲမကြီးပါဘူးဗျာ"

"အင်းအင်း သူလုပ်ချင်တာလုပ်ရရင် မျက်နှာကို ရွှင်နေတာပဲ"

ဒေါ်မေမြင့်က သားရဲ့ ခေါင်းကို လက်သီးဆုပ်နှင့် မနာအောင် ထုလိုက်သည်။ ။

"လင်းလဲ့က ချောလဲ့ချောတယ်၊ မျိုးရိုးလဲ ကောင်းတယ်၊ အရည်အချင်းလဲရှိတယ်၊ လင်းလဲ့ ကို ချွေးမတော်ရမှာ မေမေ ကျေနပ်တယ်၊ သားက မချစ်နိုင်သေးဘူးဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်နဲ့ အချိန်ဆွဲနေတော့ ခက်တာပေါ့"

"ပြောပြီးပြီရော မေမေရယ်၊ သား သူ့ကိုချစ်လို့ မရသေးလို့ ပါ၊ ပြီးတော့ သားမှာ အရေးကြီးတဲ့ အလုပ်တွေရှိနေသေးတယ်၊ အိမ်ထောင်မပြုချင်သေးဘူး"

"အလုပ်နဲ့ အိမ်ထောင်ပြုတာနဲ့ ဘာဆိုင်လို့ လဲ သားရယ်"

"အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆိုတာ ခြေချုပ်မိတာပဲ မေမေရဲ့ ၊ သားတစ်နှစ်နှစ်နှစ်လောက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေချင်သေးတယ်"

"အင်းလေ သားက ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကြီး တစ်ယောက်ပဲ ကလေးမှ မဟုတ်တော့တာ၊ သား မလုပ်ချင်တာကို မေမေ အတင်းမစီစဉ်ပါဘူးကွယ်"

"အဲလိုနားလည်ပေးတဲ့ မေမေ့ကို သားက ချစ်နေရတာပါ"

မိခင်ရဲ့ ပခုံးကိုဖက်ပြီး ကလေးဆန်စွာပြောလိုက်သော သားကို ဒေါ်မေမြင့်က ကျေနပ် ကြည်နူးစွာ ကြည့်လိုက်သည်။ ။
